

føje til, at jeg har været inde paa den samme Tanke. Det er noget, som efter hele mit Syn paa denne Art af Forhold, ligger lige ud af Vejen. Det ligger saa overordentlig nær at søge at lade Sparekasserne selv afgøre deres egne Sager, og da jeg syslede med dette Lovforslag, havde jeg ogsaa fra først af søgt at finde en Vej til Sparekasseraadets Sammensætning paa denne Maade. Men ved de Forhandlinger, som jeg har hentydet til, rejste der sig forskellige Indvendinger mod den Affattelse, jeg havde tænkt mig, som jeg maatte erkende for at være rigtige, og efter en Række Forsøg paa at finde en Maade, hvorved man kunde lade Sparekasserne selv vælge Medlemmer til Raadet og dog faa en Valgmaade, som man kunde gaa ud fra vilde lade sig gennemføre, viste det sig for mig og ogsaa for de andre, der vare med i denne Sag, at man ikke havde nogen som helst Udsigt til ad den Vej at komme til noget, der var gennemførligt. Det vil naturligvis ikke være vanskeligt at opstille en Valgmaade, som rent teoretisk set kan tage sig godt ud, men noget ganske andet bliver det, om det, naar det kommer til Stykket, er en Valgmaade, der kan gennemføres i Rigsdagen. En Valgmaade vil man maaske i dette Ting anse for antagelig, som man i det andet Ting vilde finde rent ud forkastelig, og omvendt. Jeg tror derfor, at Lovforslaget ogsaa paa dette Punkt har valgt det rette.

Dette med at udelukke Sparekasser, der kun virke i en enkelt Kommune, vilde naturligvis være en Vej til at udelukke alle de ganske smaa Sparekasser, men om det er rigtigt at udelukke alle de ganske smaa Sparekasser, er jo dog et Spørgsmaal. Men dernæst kommer den store Vanskelighed: Hvad er Sparekasser, der kun virke i en enkelt Kommune? Er det Sparekasser, der kun have Kontor i en enkelt Kommune, thi saa ville næsten alle Landets Sparekasser være udelukkede, eller er det Sparekasser, der kun modtage Indskud fra en enkelt Kommune? Men hvorledes skal man faa det oplyst? Jeg vil f. Eks. nævne en enkelt Sparekasse, som kun har Kontor i en enkelt Kommune, og som efter sit Navn skulde antages kun at modtage Indskud fra en enkelt Kommune, nemlig Frederiksberg Sparekasse, men den modtager utvivlsomt Indskud fra adskillige Kommuner uden for Frederiksberg, og da den tillige er en forholdsvis stor Sparekasse, tror jeg ikke, at det fra noget Synspunkt set vilde være rigtigt at udelukke den, naar man vilde lægge Val-

get i Sparekassernes Haand. Jeg føler mig ganske overbevist om, at naar Valget bliver lagt i Rigsdagens Haand, som Forslaget vil, ville vi til alle Tider faa et fornuftigt sammensat Sparekasseraad af dygtige Folk, som forstaa sig paa den Gerning, som er lagt i deres Hænder.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det er ikke meget, jeg har at bemærke til den ærede Forslagsstiller (Alberti) paa Sagens nuværende Stadium. Jeg har ikke betvivlet, at den ærede Forslagsstiller betragter Lovforslaget som aldeles fortræffeligt i enhver Henseende. Jeg har overhovedet aldrig hørt den ærede Forslagsstiller udtale sig om et Lovforslag, som han var Fader til eller havde Andel i, uden at han betragtede det som fortræffeligt, og jeg maa tilstaa, at jeg selv undertiden i alt Fald har været af denne Mening, saa det er slet ikke overraskende for mig. Det overraskende er egentlig mere det, at den ærede Forslagsstiller synes at være saa lidet tilgængelig ved denne Lejlighed som ved andre for den Tanke, at der mulig kunde være en eller anden, som paa et eller andet Punkt ogsaa kunde have en Mening om Sagen. Den ærede Forslagsstiller viste en Utilbøjelighed til overhovedet at drøfte Muligheden af Ændringer selv paa underordnede Punkter, hvor en Ændring ikke paa nogen Maade vilde berøve ham noget af den almindelige Beundring, han maatte kunne glæde sig over i Anledning af dette Forslag, og det har undret mig. Men da den ærede Forslagsstiller ikke desto mindre til Slutning tilføjede, at han dog gerne vilde være villig til at forhandle med mig om Muligheden for at tilvejebringe saadanne Ændringer, som kunde gøre det lettere for mig at slutte mig til Forslaget og sandsynligvis ogsaa lettere at hjælpe til Forslagets Gennemførelse, skal jeg i Overensstemmelse med, hvad jeg sagde før, gøre et Forsøg i den Retning, om end den ærede Forslagsstillers Udtalelser just ikke levne mig overordentlig stor Udsigt til, at et saadant Forsøg skulde kunne føre til et tilfredsstillende Resultat. Naar den ærede Forslagsstiller mente, at jeg ikke havde tilstrækkelig Tillid til Rigsdagen, maa jeg sige, at saaledes udtrykt er det ikke rigtigt. Men jeg har en større Tillid til den samlede Lovgivningsmagt. Jeg mener med andre Ord, at Rigsdagen er dog ikke alt, og her udelukkes den 3die Faktor, nemlig Regeringen, endog i større Grad fra Indflydelse paa Sagerne, end jeg